

BILAG til

Nr. 1 1973

TJEN FOLKET

★ diskusjonsblad for MLG ★

INNHold:

Våren 73	s. 2
Faglig konferanse	s. 5
Ny SK	s. 6
Landsmøte	s. 9
Akmed	s. 10
VIETNAM	s. 11

Våren 73

LIKE FØR PARTIET: HVA MLG VIL OPPNÅ VÅREN 1973.

— Appell fra AU i MLG. —

Kamerater!

Vi er like før partistiftelsen. Samtidig står ikke klassekampen stille. Dette stiller store krav til oss: Vi har store oppgaver som ikke kan skyves til side, både internt og eksternt i vår.

AU har valgt å sammenfatte disse oppgavene i en appell til medlemmene. I de siste årene har vi dårlige erfaringer med for detaljerte og omfattende direktiver til hele organisasjonen. Slike direktiver har lett for å virke som en tvangstrøye som gjør det vanskelig å få plass til sjølstendige initiativ i distriktene og laga.

Direktiv om vårens oppgaver vil bli utformet på distrikts- og storlagnivå. De vil ta hensyn til de lokale forholda. Denne apellen må altså ikke forveksles med et direktiv. Snarere er den en «huskeliste» som skal hjelpe oss med å holde oversikten over de sentrale oppgavene, og forklare oss hvorfor nettopp disse oppgavene må løses.

DETTE ER DE VIKTIGSTE MÅLSETTINGENE:

MLG må avslutte partidiskusjonene raskt.

Vi må verve mange abonnenter og samle inn mye penger til ukeavisa **KLASSEKAMPEN**.

Vi må diskutere den kommunistiske bevegelsens taktikk, særlig med sikte på spørsmålet om 1. mai og om valgfront.

Vi må organisere slagkraftige 1. mai-demonstrasjoner overalt.

Vi må forberede valgkampen.

Vi må gjennomføre mange grunnsirkler og verve mange til partiet.

Vi må ha høy beredskap dersom det utvikler seg viktige landsomfattende klassekamper.

(Og dessuten må vi gjøre forberedelser til sommerleirene 1973.)

Hvorfor avslutte partidiskusjonene raskt?

Partidiskusjonene til nå viser stor enighet om de politiske hovedlinjene. Dessuten utvikler det seg en frisk diskusjon på mange detaljer i programmene, særlig i arbeidsprogrammet.

Enighetene i hovedlinjene viser at vi har grunnleggende enhet i bevegelsen på politikken. Ingen store spørsmål kan splitte oss fra topp til bunn. Vi mener dette betyr nok enhet i politikken til at vi kan stifte partiet.

Motsetningene på arbeidsprogrammet viser at her står det en del arbeid igjen å gjøre. Det som kreves er delvis en bedre konkret utforming, delvis mer kunnskap og bedre analyser når det gjelder en del spørsmål. Men hvordan gjøres det best? Noen kamerater mener det gjøres best ved en lang rekke møter i grunnorganisasjonene ut over våren. Vi mener disse kameratene tar feil:

— Fordi motsigelsene tross alt etter vårt inntrykk er motsigelser om detaljer. Disse detaljene kan være ganske viktige, men de er ikke av en slik karakter at vi ikke lett oppnår enhet omkring dem gjennom en del mer arbeid. Det dreier seg altså ikke om politiske spørsmål som må diskuteres lenge av hele bevegelsen for at vi skal utvikle linja og bevare enheten.

— Fordi omfattende diskusjoner under slike forhold vil stille svært store krav til laga og medlemmene. Nå kommer 1. mai og viktige klassekampoppgaver. Vi mener det er krigskommunistisk å kreve langvarige diskusjoner om programdetaljer

sammen med det, så lenge slike diskusjoner ikke er strengt nødvendige. Vi tror ikke at slike diskusjoner vil styrke demokratiet i bevegelsen akkurat nå, men frykter at de isteden vil bli en byrde som vil dempe det lokale, sjølstendige livet.

— Fordi konkretiseringa av de omstridte detaljene nå gjøres best av de organisasjoner og enkeltkamerater som har spesielle kunnskaper og forutsetninger for det: f. eks. at laga i fiseridistriktene forbedrer avsnittene om fiskeripolitikken, arbeidsplasslage forbedrer de faglige krava osv.

— Fordi svakhetene ikke bare kommer av at krava ikke er gjennomdiskutert, men også skyldes manglende kamperfaring på mange områder. Disse svakhetene kan ikke forbedres bare gjennom at vi prater mer nå. De må revideres på et seinere tidspunkt, når partiet kan oppsummere erfaringene av egen praksis.

Sentralkomiteen går derfor inn for at vi avslutter partidiskusjonene raskt. Vi kan gjøre det gjennom at

a) De omstridte punktene i arbeidsprogrammet og andre steder forbedres, særlig gjennom egne diskusjoner blant kamerater som veit mye om de forskjellige områdene b) At partiets stiftelseslandsmøte vedtar arbeidsprogrammet med endringer i prinsippet, men med muligheter til å gjøre endringer i landsmøteperioden utifra forståelsen av at dette programmet ennå langt fra er perfekt.

Vi må gjøre ferdig disse diskusjonene og lage endringsforslag i januar. Vi må også gjøre nominasjoner til SK og velge delegater til landsmøtet raskt. NB! Alle medlemmer må delta i nominasjoner og diskusjoner av hvem som skal på landsmøtet. Vi har hørt om enkeltlag der slikt er overtatt av styret aleine. Dette er grovt brudd på organisasjonsprinsippene og en trusel mot enheten i bevegelsen!

Hensikten med å få avslutta dette arbeidet så tidlig, er at vi skal kunne innkalle konferanser av landsmøte-

delegatene tidlig. Slike konferanser kan gjøre forberedende arbeid til partistiftelsen og ta stilling til når den skal skje.

Hvorfor abonnenter og penger til ukeavisa?

Partiet trenger en bedre presse. Linjene må raskt ut til folk i og rundt bevegelsen. Vi trenger mer og bedre propaganda til de mange som tiltrekkes av oss, men som er usikre. Derfor er det brei enighet om at vi trenger ukeavisa.

Men ukeavisa kan ikke leve av luft og kjærlighet! Morgenbladet hevder at den får penger av »utenlandske ambassadere». Vi skal rope hemmeligheten: det er ikke tilfelle! Derfor må ukeavisa ha:

ABONNENTER! Vi må ha et stort antall våren 1973 — ellers må ukeavisa innstille! Foreløpig er vi godt på vei, men målet er langt fra nådd. Al le som vil ha ukeavisa, må verve abonnenter!

PENGER! Vi trenger fonds — særlig til investeringer (vi ønsker ikke å betale driften av innsamlede midler.) Hvis alle griper dypt i lommeboka og gir etter evne (pensjonister og arbeidsløse femmere og tiere, fagarbeidere og intellektuelle 50-lapper og hundrelapper) blir det raskt hundretusener av det!

Den praktiske måten å gjøre dette på er at vi setter inn et kraftstøt for støtte til avisa etter at partidiskusjonene er avslutta i laget tidlig 1973. Nå er det slutt på storstilet løssalg av KK — isteden selger vi abonnenter til arbeidskamerater, slekt, venner, faste kjøpere. Samtidig griper medlemmer og venner dypt i lommene et par ganger. La oss gjøre en grundig jobb og sikre ukeavisa en gang for alle!

OPPGJØR MED »VENSTRE» FEIL I TAKTIKKEN

Det siste halvårets oppsummeringer av vår utvikling har gjort det klart for oss av

vi i flere år ved siden av vår riktige hovedlinje også har hatt viktige »venstre«-feil. SKs syn på dette er oppsummert i forslaget til beretning. — Samtidig er mulighetene til samarbeid også bedre nå enn før.

Vår viktigste »venstre«-feil mener vi er sammenfatta i tesen om SF/NKP-ledelsen som den taktiske hovedfienden. Dette har i praksis vist seg ikke å stemme: Vår kamp mot JATEF- DNA/LO-ledelsen har vært både mer omfattende og viktigere for partibygginga. Denne tesen har heller ikke vært til hjelp i kampen mot revisjonismen — tvert imot har SF/NKP-ledelsen brukt den til å samle medlemmene sine omkring seg, mot ml-bevegelsen.

Den nye situasjonen særpreges av at mange flere er i bevegelse enn før. Samtidig er oppgavene store og vanskelige. Dette legger objektivt grunnlag for et sterkt ønske om enhet blant mange progressive uansett partitilknytning. Dette ønsket er sunt og riktig. Det vil være i folkets interesse og det vil styrke partiet om vi klarer å stå fram som dyktige forkjempere for alle progressives enhet mot monopolene og imperialismen.

Dette krever at medlemmene deltar i en nyvurdering av taktikken vår. En slik nyvurdering kommer nødvendigvis inn i samband med diskusjonen om beretningsforslaget. Samtidig krever situasjonen at vi vurderer omlegging av taktikken konkret når det gjelder to politiske spørsmål av stor praktisk betydning:

1. MAI. Vårt syn er at hovedlinja i 1. mai tidligere har vært riktig. Men vi stiller spørsmålet om den svarer til behovene nå. Vi bør vurdere linja i 1. maiarbeidet 1973 utifra hva vi mener er de viktigste motsigelsene i arbeiderbevegelsen. Kan vi oppnå enhet med SF, NKP, fagforeninger, lokale samorganisasjoner osv.? Hva er for oss et akseptabelt grunnlag for slik enhet? Hvilke konsekvenser er vi villige til å gi?

VALGFRONT. Diskusjonen om valg-deltakelse er ennå ikke avslutta. Alle rapporter viser likevel alt nå at det er stort flertall for å delta. Men hvordan? Må vi nødvendigvis stille aleine, eller kan vi delta i valgfront? I tilfelle på hvilke betingelser? Våre svenske kamerater i KFML har nå foreslått valgfront for revisjonistene i VPK. I Norge er det NKP og Kalheimgruppa som har tatt opp spørsmålet. Vi kan heller ikke unngå å ta stilling til det. Utenom diskusjon, mener vi det også må gjøres undersøkelser av de lokale mulighetene mange steder, slik at vi får et realistisk grunnlag å ta stilling på.

SLAGKRAFTIG 1. MAI OVER HELE LANDET

I fjor tok vi initiativet til 1. maidemonstrasjoner over 70 steder. år bør det kunne bli over 100! Men det krever forberedelser:

— Politisk — vi må samle venner og vinne allierte for en 1. mai i folkets interesse, få saka tatt opp i organisasjoner, fagforeninger osv.

— Propagandistisk — vi må spre løpesedler og plakater og trolig holde møter.

— Praktisk-organisatorisk — vi må samle kamerater og venner til å jobbe med saka, få leid torg og marsjrute, organisere skiving og spredning av materiell osv.

Her har vi en svært viktig arbeidsoppgave i tida fra februar og fram til 1. mai!

FORBERED VALGKAMPEN

Spørsmålet om valgdeltakelse er som nevnt ennå ikke formelt avgjort. Men at vi skal delta i valgkampen er fullstendig klart — ingen har foreslått at vi skal forholde oss passive til den?

Valgkampen vil kreve forberedelser i vår: Undersøkelser av konkrete forhold lokalt, utarbeidelse av programmer, organisatoriske forberedelser osv. Om vi

stiller, må vi forberede lister. Grunnlaget for en slagkraftig valgkamp i sommer og til høsten legges nå!

Mange grunnsirkler — mange inn i partiet!

Vi tror ikke det trengs nye interne diskusjoner for å verve nye medlemmer nå. Først og fremst tror vi det er viktig at vi ser oss omkring på alle de nye vennene vi har vunnet, og tenker over om de ikke bør trekkes inn. Klassebevisste arbeidere inn i partiet!

Den nye grunnsirkelen er klarere og mer konkret enn den gamle. Derfor er den lettere å trekke arbeidsfolk med på. Det er vår oppgave å sørge for at alle som bør eller vil gå på sirkel også får gått på sirkel. Fram for hundrevis av nye sirkler!

Vi må kvitte oss med sekterismen i medlemsopptak og verve mange arbeidsfolk. La oss skape et kraftig oppbud av nye medlemmer foran partistiftelsen!

Beredskap foran vårens klassekamper

Mange kamerater vil spørre seg: Hvor er EEC? Hvor er kampen mot mat-MOMSEN? Hvor er 50-milsgrensa? Hvor er vietnam-arbeidet?



FAGLIG KONFERANSE 17–18/3

Konferansen som skulle vært holdt i begynnelsen av januar er utsatt til lørdag og søndag 17. og 18. mars. Her vil hovedlinjene i vår faglige politikk bli diskutert.

Deltaking på konferansen er frivillig.

Konferansen vil bli holdt i Oslo. Det vil bli ordnet med reisefordeling, regn med max. 70–100 kr. pr. person.

Svaret er at det for øyeblikket er vanskelig å planlegge disse sakene for hele MLG. Vi har satt av kamerater til å arbeide med disse sakene. Men hvordan det vil utvikle seg til våren veit vi ikke ennå. Først når det er klart at det blir massebevegelser på et spørsmål som vil kreve alle kreftene våre, kan vi si med sikkerhet at dette blir en oppgave for hele MLG.

Ved årsskiftet er Vietnam svært viktig. Det vil kreve mye krefter en tid framover.

De andre sakene må vi ta opp ettersom klassekampen sjøl stiller dem på dagsordenen. Det gjør vi best ved å være i beredskap og med vilje la planen for våren stå åpen på dette området.

Et lite, men viktig punkt

Er forberedelsene av sommerleirene. Sommerleirer er et bra forum for debatt og skolering, fint for å verve sympatisører og gode forberedelser til høstens praktiske arbeid. I 1973 vil valget stå sentralt.

Sommerleirsteder må være klare tidlig på året, sånn at laga kan få flest mulig medlemmer, venner og progressive til å melde seg på.

Alle påmeldinger må være i Oslo seinest 1. mars. Leveres med kurer eller på annen praktisk måte.

Vi planlegger en større faglig landskonferanse i juni. Her vil det bli valgte delegater fra storlaga. Nærmere beskjed om denne kommer seinere.

Ny SK

OM NOMINASJON AV NY SENTRAL-KOMITE

Sentralkomiteen i MLG nedsatte i november en nominasjonskomite som skal forberede valget av ny sentralkomite på det kommende partilandsmøtet. Noe før begynte laga å nominere kamerater som de mente burde vurderes som mulige medlemmer eller varamedlemmer i SK. Resultatet av dette har vært over all forventning. Sjøl om en del nominasjoner ennå ikke har kommet inn, har et antall som tilsvarer omlag 15 % av det totale medlemstallet blitt foreslått! Skulle alle de bli valgt, ville partiet få historias største SK. Men det vil bli et nokså vanskelig instrument ut i fra MLGs størrelse og den norske klassekampens behov. Landsmøtet må bli satt i stand til å velge de beste blant disse. Derfor har SK trukket opp en del retningslinjer for det videre nominasjonsarbeidet.

Instruks for nominasjonskomiteens arbeid

1. Nominasjonskomiteens oppgave er å utvikle og bearbeide SK-nominasjonene for å kunne legge fram begrunnede forslag til medlemmene og varamedlemmene. Forslaget skal legges fram for partiets landsmøte og legges til grunn for den landsmøtevalgte valgkomiteens arbeid.

2. Nominasjonskomiteen har mandat fra SK til å gi direktiv om kadervurderinger av bestemte kamerater – i alle nivåer av organisasjonen. Dette innbefatter også rett til inndriving av rapport om bestemte kameraters arbeid på ulike felter.

3. Nominasjonskomiteen skal legge vekt på at:

- den nye sentralkomiteen beholder en kjerne av kamerater som gjennom mange års kamp og partibyggning har

utviklet en enhetlig kommunistisk ledelse.

- Partiledelsen må samtidig ha sterke røtter i arbeiderklassen.
- den må ikke baseres på prinsipper som diskriminerer bevegelsens kvinner.
- en på grunnlag av disse kravene også tilgodeser ønsket om at SK får kamerater med politisk erfaring fra ulike kanter av landet.

På dette grunnlaget skal nominasjonskomiteen forsøke å finne fram til bevegelsens beste og mest framskredne kamerater. Partiledelsen trenger allsidig erfaring fra klassekampen i Norge, den trenger en kjerne som gjennom praksis over lang tid har vist at de er ledende i å utvikle politikken og sette teori om i praksis gjennom politiske og organisatoriske tiltak. Nominasjonskomiteen må forsøke å sikre den nye ledelsen denne kjerna gjennom å vurdere det nåværende SK grundig. For å utvikle partiet til arbeiderklassens fortropp, må ledelsen være solid forankra i klassen. Ledelsen trenger både erfaringer og kunnskap om virkeligheten på arbeidsplassene og må sikre dette bl. a. ved å rekruttere ledelsen i arbeiderklassen. Nominasjonskomiteen må ikke overvurdere egenskaper som er typiske manns-egenskaper. F. eks. må stor aktivitet, evne til å ordlegge seg godt, lang, allsidig erfaring vurderes relativt i forhold til hvilke muligheter vedkommende har hatt til å utvikle disse egenskapene. Kvinneundertrykkinga betyr at kvinnene har objektivt vanskeligere for å utvikle sanne egenskaper og dette må nominasjonskomiteen ta hensyn til. I tillegg, og underordna de andre kriteriene, må nominasjonskomiteen legge vekt på en ledelse som kan sikre erfaring fra ulike kanter av landet med ulik classesammensetning, problemer osv. Ofte vil landsdelenes særegenheter få viktige konsekvenser for politikken KP skal føre ut og ledelsen bør sikre et godt grep om disse særegenhetene bl. a. gjennom å få folk fra landsdelen med i SK.

Retningslinjer for kadervurdering av nominerte SK-kandidater

1. Ha som utgangspunkt at vi vil legge særlig vekt på å få en sentralkomite med mange arbeidere/funksjonærer, med en andel kvinner som ligger minst på 40% og at det kan velges en del kamerater med lang kamperfaring i arbeiderklassens tjeneste.

Vi både trenger og ønsker intellektuelle og studenter i partiets ledelse. Men unge, mannlige studenter må ikke være et dominerende innslag. Denne kategorien må derfor vurderes spesielt strengt.

2. Unngå derfor å legge ensidig og stor vekt på ferdigheter som er typiske for studenter: boklærdom, taleflinkhet (inklusive stor formell dyktighet i analyse, bruk av dialektikk osv.) og »heldags-aktivisme». Trekk heller ikke inn for allmenne krav til »høyt nivå», »feilfrihet» osv.

3. Bruk en materialistisk og dialektisk analyse når dere skal oppsummere kameratens arbeid. Ta utgangspunkt i en vurdering av om kameraten har vist framskredenhet i sitt miljø, om han eller hun har vist et høyt politisk nivå i forhold til en bestemt oppgave. Krev ikke et »høyt nivå på alle viktige områder» men legg vekt på om kameraten har vist framgang i det siste året, evne til å utvikle seg.

Ta hensyn til de materielle forhold som kameratens objektive muligheter i politikken utifra arbeidstid, familieforhold osv. Det bør være innlysende at en skiftarbeider med familie ikke kan arbeide med like mange oppgaver et stort antall timer i døgnet som en student. Ta også med i betraktning hvor stor hjelp kameraten har hatt i sitt tidligere arbeid. »Mellomplanskadre» i storbyene har ofte et langt mer stimulerende og aktivt miljø rundt seg enn en kamerat på en mindre plass.

Husk at vi når vi ønsker mange

arbeidere og kvinner — så må vi velge de beste blant dem som bevegelsen faktisk har, ikke utifra ønsker om hvilket nivå de egentlig burde hatt!

4. Av politiske saker bør særlig EEC-kampen telle. Drev kameraten aktivt massearbeid, var han eller hun med på å utvikle taktikk og politikk i løpet av kampen? Viste kameraten seg som en virkelig marxist-leninist i kampen mot »venstre»-opportunismen til Hovden og co. i spørsmålet om sjølråderetten, småborgerskapet og arbeidet i FB?

5. Forveksl ikke sentralkomiteen med den enkelte kamerat! SK må som helhet ha et høyt politisk nivå og et sterkt grep på alle viktige områder innen klassekampen. Men det enkelte medlem behøver nødvendigvis ikke ha det for å bli valgt. Tvert om: ulike erfaringsområder og høyt nivå på ulike områder vil hjelpe hele SK til å utvikle politikken på områder mange ikke behersker fullt ut fra før av.

Et eks.: I bevegelsen begynner nå noen kvinner å utvikle et sterkt politisk grep på kvinnens frigjøringskamp og organisering. På det området har de raskt utviklet seg til MLGs fremste. Men på andre områder, f. eks. ml-bevegelsens faglige politikk kan de ha svakheter. Bør de nomineres? Ja — for de har bevist at de holder et høyt nivå på et felt og kan utvikles. Også i SK kan og bør det drives opplæring og skoleringsarbeid.

Legg stor vekt på kameratenes lojalitet til den kommunistiske politikken og til bevegelsen. En viktig styrke i den nye norske ml-bevegelsen er enheten sentralkomiteen opp til nå har hatt. Men la ikke dette bare gjelde lojalitet til MLG. Det finnes f. eks. eldre kamerater som i tiår etter tiår har støtt for kommunistiske synspunkter, men som kanskje gikk i passivitet etter revisjonismens seier i NKP. Og det finnes kamerater som er relativt nyorganiserte, men som i lang tid har tjent arbeiderklassens kamp på andre måter. La også slike ting telle med.

Om nominasjonene til nå – og arbeidet videre

Som nevnt innledningsvis har det blitt nominert et meget høyt antall kamerater. Men når vi analyserer dette store materialet oppdager vi at det har en sosial sammensetning som ikke tilfredstiller de kravene vi har stilt opp. Bl. a. kan følgende trekkes fram:

Ca. 25% av de nominerte er industri/ bygnings- eller kommunikasjonsarbeidere, ca. 20% lavere funksjonærer (inkludert sykepleiere og ungdomsskolelærere) ca. 20% intellektuelle (inkludert akademikere-funksjonærer i høyere stillinger) og 35% er studenter. Dvs. at litt under halvparten tilhørte arbeiderklassen, mens flertallet var i en intellektuell mellomstilling. Kjønns-sammensetningen viser følgende tall: 73% menn og 27% kvinner. Den nye sentralkomiteen bør ikke ha en tilsvarende sammensetning. Et realistisk mål må være at flertallet tilhører proletariatet utifra objektive klasse-messige kriterier. Vi må også forsøke å heve prosenten kvinner til minst 1/3. Nøkkelleddet for å kunne oppnå dette er å skjære ned antallet mannlige studenter. Disse kameratene bør derfor vurderes utifra spesielle og strenge krav.

Nominasjonskomiteen har begynt sitt arbeid med en tredeling av det innkomne materialet. En gruppe ble skilt ut som foreløpig »sikre til nominering» en som »usikker» og endelig en som »uaktuell». I første omgang er forslaget til stryk viktigst å vurdere. For bare gjennom å skjære kraftig ned antallet reelle kandidater kan vi ha en realistisk mulighet til å

gjennomføre skikkelige undersøkelser som gjør valget blant dem forsvarlig.

De fleste lag har akseptert forslaget til »stryk». Årsaken har som oftest vært at kameraten det gjelder ikke har vært nominert av sin grunnenhet, men av et annet medlem som bare kjente hans eller hennes arbeid overflatisk fra sommerleirer, tilfeldige møter o.l. Noen lag har imidlertid protestert, slått i bordet og forlangt at nominasjonen opprettholdes. Det er utmerket og vil bli tatt hensyn til i det videre arbeidet.

Gangen framover blir nå at det innhentes kadervurderinger/uttalelser fra lag og utvalg som »sikre» og »usikre» kandidater jobber i. På basis av dette vil nominasjonskomiteen så lage et forslag til medlemmer og varamedlemmer. Både dette forslaget – og oversikter over kamerater som nominasjonskomiteen foreslår strøket – vil bli lagt fram for 1.andsmøtets valgkomite som helt sjølstendig lager det endelige forslaget til vedtak. Vi tror at denne kombinasjonen av dristig grunnplansnominering og grundige undersøkelser vil sikre et langt mer demokratisk valg enn i noen annen politisk organisasjon i Norge.

Vi tror også arbeidet vil gi gode resultater. Dersom en gransker den gruppa som nominasjonskomiteen foreløpig har foreslått som »sikre» blir både kravene om et flertall fra arbeiderklassen og minst 1/3 kvinner tilfredstilt. Prosenten sank helt ned til 15. Sjøl om dette langt fra er noen endelig nominering, lover det godt for at partiet vil få en erfaren og proletarisert politisk ledelse.

Landsmøte

AKP MLG

VELG LANDSMØTEDELEGATER NÅ!

Delegatene til stiftelseslandsmøtet må velges innen utgangen av januar. Partidiskusjonene er kommet så langt nå at en delegatkonferanse raskt kan fatte endelig vedtak om når partiet kan stiftes. Skal delegatene gjøre grundig arbeid med å oppsummere partidiskusjonene og forberede seg til det viktige landsmøtet, må de velges tidlig.

Hvilke oppgaver får delegatene til stiftelseslandsmøtet? Først og fremst — de skal konkludere partidiskusjonene som har pågått i høst og i vinter, trekke opp linjene det nye partiet skal arbeide etter og velge formann og nytt SK i partiet. Beretninga, partiprogrammene, vedtektene, vedtektene, forskjellige uttalelser skal diskuteres og vedtas på stiftelseslandsmøtet, valgene skal foregå på grunnlag av kadervurderinger og an langvarig nominasjonsprosess. Å være delegat på dette landsmøtet er en stor og viktig oppgave.

Men før landsmøtet må delegatene være med å utvikle partidiskusjonen. Delegatene må derfor komme sammen for å oppsummere hvor langt partidiskusjonene er kommet, og på grunnlag av dette konkludere når stiftelseslandsmøtet skal være og hvordan eventuelle motsigelser

må løses i tida fram til stiftelsen. Til denne konferansen må kameratene være godt forberedt med lokale oppsummeringer som kan gi grunnlag for vedtak. Arbeidet vil gi dem godt grunnlag foran stiftelseslandsmøtet.

Hvilke krav bør stilles til delegatene til stiftelsesmøtet? Delegaten må være ledende på stedet, ha deltatt aktivt og godt i partidiskusjonen, ha røtter i laget og i massene utafor. Som i nomineringene til den nye SK, bør det legges vekt på å få med folk som har sterke røtter i arbeiderklassen, ikke diskriminere kvinnene og ikke undervurdere hva lang erfaring fra klassekampen betyr.

Delegatene vil få en del forberedelsesmateriale før konferansen. Sammen med vårplanen kommer delegatnøkkelen, reisefordeling og andre praktiske saker. Da kommer også tidspunktet for den forberedende konferansen.

Vent ikke med å velge delegater! Styrene bør ha et forslag til ei liste over aktuelle folk til et lagsmøte i januar hvor delegatene velges. Husk at delegatene trenger tid til å forberede seg, de må kanskje be seg fri fra jobben osv.

Gå i gang — velg et sterkt stiftelseslandsmøte for partiet!

SK i MLG

AKMED

ARBEIDERKOMITEENS LANDSMØTE

3.–4 FEBRUAR
(NB! Utsatt fra 27/1)

Vi oppfatter landsmøtet i Arbeiderkomiteen som en viktig politisk hendelse. Vi er i en situasjon da monopolkapitalen og dens talsmenn på den politiske arena har reist seg til en voldsom offensiv etter tapet den 25. september. Motstanden fra Folkebevegelsen, AIK, Kvinneaksjonen, fagbevegelsen, bøndernes og fiskernes organisasjoner er dels sterkt svekket, dels har den opphørt å eksistere. I denne situasjon innebærer Arbeiderkomiteens landsmøte det første og viktigste skritt for å gjenreise den politiske og organisatoriske handlingskraft i enhetsfronten.

Studier

Studiematerialet til landsmøtet kommer i «EEC-motstanderen». Den trykkes 7. januar og er ute i komiteene fra 10.–18. januar. Les også EEC-artikkelen i RF 1/73 som forberedelse til fraksjonen til landsmøtet.

Nominasjon

Marxist-leninistene i AK må ta ansvaret for at et størst mulig antall ikke-ml'ere blir nominert som delegater.

Når det gjelder reglene for representasjon, står de i statuttene til AK. Disse vil bli sendt ut. For komiteer som bare skal

sende en delegat, bør ikke-ml'ere foretrekkes.

Et landsmøte med mange ikke-ml'ere vil være mer representativt. Bare en liten del av medlemmene i AK er ml'ere. Dette vil fostre mange nye EEC-aktivister til ledende oppgaver og være et slag mot »venstre-eksklusiviteten». Ikke minst vil vi få fram de reelle politiske motsigelsene i AK. Disse er slett ikke ubetydelige for tida, med tendens til undervurdering av imperialismens utviklingsbare avtale og en tendens til å se interessekampen som middel til å stoppe medlemskap. Landsmøtet får stor betydning for å løse disse motsigelsene.

Medlemstegning i AKMED

I januar setter AK i gang en kampanje for nytegning av medlemmer. Hensikten er for det første å bedre økonomien. Vi har en gjeld på ca. 80 000 nå. For det andre å slå fast vår reelle styrke nå etter folkeavstemninga. Marxist-leninistene i AK plikter å gå i spissen for at denne oppgaven blir løst. Hvis ikke mangler AK helt det økonomiske grunnlaget til overhodet å kunne slåss mot imperialismen.

P

VIETNAM

AVGJØRENDE FASE I VIETNAMKRIGEN! SKJERP KAMPEN MOT USA-IMPERIALISMEN

Like før jul startet Nixon massive bombeangrep mot DRV's territorium bl.a. mot boligområder og sykehus i Hanoi og Haiphong. På grunn av vietnamesernes tapre forsvar og en massiv protest fra verdensopinionen måtte USA slå en delvis retrett like før nyttår. På ny fikk vi demonstrert USA-imperialismens desperasjon – og isolasjon. Aldri før har motstanden mot Nixon & co. vært større rundt om i verden. Selv USAs tidligere vietnamallierte, Australia vendte seg mot Washington.

Men krigen fortsetter – med bombing sør for den 20. breddegrad og full bakkekrig. Når som helst kan krigsforbryteren Nixon på ny bryte løftene om delvis bombestans og gjenopptatte forhandlinger. Samtidig er det en viss fare for at Vietnams venner slår seg til ro med at Nixon har blitt tvunget et skritt tilbake. En slik utvikling kan vi marxist-leninister ikke se rolig på. Mer enn noen gang før trenger vietnameserne vår aktive støtte. Klarer vi i denne fasen å mobilisere støtte til deres heltmodige og utrettelige kamp finnes det også muligheter til at de kan vinne krigen og oppnå fred på sine egne betingelser. Det første skrittet er utvilsomt å tvinge Nixon til å undertegne våpenhvileavtalen som ble drøftet og laget utkast til i oktober forrige år.

Hva kan vi gjøre? Først og fremst utnytte den nye bredden i vietnamopinionen til å få uttalelser, opprop, møter og demonstrasjoner med langt større oppslutning og bredde enn tidligere. Et eksempel: For kort tid siden ble det i Ålesund arrangert en demonstrasjon med hele 600 deltakere. Soknepresten var formann i aksjonsutvalget – som telte fagforeningsledere, lokale ledere i Senterpartiet, Venstre, SF, DNA og MLG. Sånn kan det gjøres!

Solidaritetskomiteen for Vietnam og Vietnambevegelsen i Norge vil den 20. januar sannsynligvis stå sammen om en stor demonstrasjon i Oslo. Vi bør bidra til at den blir den største Vietnam-manifestasjonen som har blitt arrangert i Norge. Men det krever at vi også gjør en innsats i mobiliseringsarbeidet. Distriktsutvalg og storlag bør andre steder i landet også vurdere mulighetene for å ta initiativet til/støtte opp om aksjoner.

Vietnams folk trenger vår aktive støtte nå!

